

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/71/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122015392
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122015392.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 31.1.2023 č.k. 35PP/82/2022-33, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.6.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. X.X.XXXX v C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 5T/22/2014 zo dňa 28.03.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 5T/22/2014 zo dňa 01.12.2020 a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 5T/34/2022 zo dňa 28.06.2022.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Odsúdený podanú sťažnosť neodôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, sťažnostný súd zistil nasledovné - napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmiennečné prepustenie, avšak prvú materiálnu podmienku splnil len čiastočne a druhú materiálnu podmienku spočívajúcu v predpoklade vedenia riadneho života nespĺnil.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa pri konštatovaní o polepšení odsúdeného poukázal na jeho hodnotenie vypracované riaditeľom ÚVTOS a zistil, že vo vzťahu k odsúdenému boli konštatované aj negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe, z dôvodu porušenia ústavného poriadku, hoci išlo o menší nedostatok. Odsúdený bol počas výkonu trestu (1x) disciplinárne odmenený,

príčom nebol disciplinárne potrestaný. Počas výkonu trestu bol pracovne zaradený, jeho pracovná morálka je hodnotená kladne. V rámci programu zaobchádzania plní stanovené ciele čiastočne.

Vo vzťahu k tretej zákonnej (druhá materiálna) podmienke, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu poukázal súd prvého stupňa na trestnú minulosť odsúdeného, z ktorej vyplýva, že má celkovo 10 záznamov, pre druhovo rôznorodú trestnú činnosť. Odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 5 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 5T/22/2014 za prečin ublíženia na zdraví, ktorého výkon mu bol nariadený z dôvodu neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Následne bude vykonávať trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Z odpisu trestov tiež vyplýva, že odsúdenému boli najskôr ukladané tresty odňatia slobody s podmiennečným odkladom, následne, nakoľko sa odsúdený dopúšťal trestnej činnosti aj v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, mu bol uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody. Taktiež z odpisu registre trestov vyplýva, že odsúdený bol už v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, napriek tomu sa následne po skončení skúšobnej doby podmiennečného prepustenia opakovane dopustil ďalšej trestnej činnosti.

Možnosť, ktorá bola odsúdenému podmiennečným trestom odňatia slobody aj podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody v minulosti na nápravu poskytnutá, nevyužil a dopustil sa opätovne protiprávnej trestnej činnosti. Z uvedeného dôvodu súd má obavu, že aj v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nebude viesť riadny život, keďže predchádzajúce miernejšie formy potrestania nemali na odsúdeného pozitívny vplyv a možnosť mierneho potrestania odsúdený nevyužil a nezobral si z toho ponaučenie. Okresný súd je toho názoru, že odsúdený spôsobom svojho doterajšieho života neposkytuje garanciu a nezmiernuje obavu z páchania z páchania trestnej činnosti.

Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd považuje napadnutý výrok za vecne správny. Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmiennečné prepustenie.

Na rozdiel od prvostupňového súdu je sťažnostný súd toho názoru, že odsúdený nespĺnil na podmiennečné prepustenie ani prvú materiálnu podmienku. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, neboli vyhodnotené správne, odsúdený buď spĺňa alebo nespĺňa jednu z podmienok nevyhnutných na podmiennečné prepustenie. Aj keď záver hodnotiacej správy odsúdeného vyznieva pozitívne a je z nej zrejmé, že sa odsúdený adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, avšak na druhej strane nijako svojou aktivitou nevybočuje z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. Počas výkonu trestu odňatia slobody sa dokonca u odsúdeného vyskytli viaceré nedostatky, ciele programu zaobchádzania plní iba čiastočne, a za celý čas výkonu trestu bol len raz disciplinárne odmenený.

Sťažnostný súd zdôrazňuje, že len dobré správanie odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nie je dostačujúce na vyslovenie predpokladu, že bude na slobode viesť riadny život. Pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky, ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúce nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život. To znamená, že ak sa odsúdený vo výkone trestu dobre správa, automaticky to neznamená, že sa polepšil a tým splnil prvú materiálnu podmienku. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, tu sa sťažnostný súd plne stotožnil s názorom prvostupňového súdu, na ktorý odkazuje.

Sťažnostný súd zdôrazňuje, že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti.

Aj sťažnostný súd v tejto súvislosti poukazuje na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá sa javí ako menej priaznivá, vzhľadom na opakované páchanie trestnej činnosti. Sťažnostný súd zároveň zdôrazňuje, že odsúdený už bol v minulosti súdne trestaný, uplatnil sa voči nemu inštitút podmiennečného odsúdenia, aj podmiennečného prepustenia, ktorým mu bola daná možnosť preukázať polepšenie a

nápravu, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil a opätovne sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol aj odsúdený. Uvedené svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

Záverom sťažnostný súd uvádza, že účelom trestu je najmä ochrana spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti a trest má odrádzať aj ostatných členov spoločnosti od páchania trestných činov. Je tak v záujme dovŕšenia nápravy odsúdeného a splnenia účelu uloženého trestu odňatia slobody, aby tento ďalej vykonával.

V prípade odsúdeného má sťažnostný súd za vyššie popísanej situácie vážne a dôvodné pochybnosti o tom, že odsúdený v budúcnosti v prípade podmieneného prepustenia povedie riadny život, a preto je namieste konštatovať, že odsúdený nespĺňa obe materiálne podmienky pre podmienené prepustenie a prvostupňový súd správne žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.